

Quisling og mobiliseringen i 1940.

Et av de alvorligste forhold Quisling ble tiltalt og dømt for var at han skulle ha forsøkt å stanse mobiliseringen. Som bevis ble lagt fram et opprop fra Quisling, inntatt i Aftenpostens morgenummer 11. april 1940. I oppropet sto bl.a. : "Motstand mot tyskerne er helt hensiktløst spill med menneskeliv."

Som det fremgår av nedenstående faksimile av Hamar Arbeiderblad 23. april 1947 var det ikke bare Quisling som anså fortsatt kamp som håpløs.

Nr. 92 Utkommer hver virkedags morgen

Onsdag 23. april 1947

101678

Generalstaben ville kapitulere betingelsesløst. F

I avisen står det også : "Allerede om ettermiddagen 9. april ville kommanderende general Laake og hele generalstaben oppgi det hele og kapitulere betingelsesløst."

I en anmeldelse av general Ruges bok "Felttoget" i tidsskriftet "Nordisk Forsvar" nr. 5/89 side 31 skriver anmelderen : "Ruge uttrykker ingen motforestillinger, til tross for, som han uttrykker det : "Kommanderende General, generalstabssjefen, generalstabens avdelingssjefer og Kommanderende Generals førsteadjutant, alle uttalte seg sterkt og fremholdt hvor vanskelig vår situasjon var (Dette ble sagt til representanter for regjeringen med den konklusjon at det ikke burde kjempes)" Og anmelderen fortsetter :

"Merkelig nok har historien undertrykt at disse herrer faktisk fikk rett. Det var de som vurderte situasjonen riktig. Det VAR håpløst."

(e) At svenske militære vurderte Norges situasjon nøyaktig på samme måte fremgår av Ferdinand Schjelderups bok "Fra Norges kamp for retten" side 16. Forfatteren forteller at han 11. april 1940 hadde en telefonsamtale med en av sine nærmeste venner som da var i Stockholm. Schjelderup spurte sin venn hva svenske aviser skrev. "Avisene både i Sverige og i andre land," var svaret, "og alle dem jeg snakket med, mest sjømilitære, var enig om at enhver tanke på motstand fra norsk side var håpløs, ja, likefram latterlig." En korrespondent for Stockholmstidningen skrev 10. april at dette at Norge hadde møtt den tyske invasjonen med vepnet motstand "måste verka mildt sagt komisk."

I før nevnte bokanmeldelse i "Nordisk Forsvar" står det også : "Det var et like stort folkebedrag å tro at det skulle komme noe hjelp som forslo fra de allierte. Dette burde Ruge ha forstått, like vel som den sittende militære ledelsen."

Hva Norge hadde å møte verdens dengang sterkeste krigsmakt med gir generalmajor Roscher Nielsen et innblikk i når han beskriver Bergen festning i "Norges Krig" :

" 9. april utgjorde besetningen 630 mann, en tredjedel av det som trengtes til full bemanning. Soldatene hadde ingen militær utdannelse ut over 48 dagers rekruttskole for 10-15 år siden. De fleste av befalet hadde ikke gjort tjeneste på 22 år. Torpedobatteriene var ikke besatt. Ingen minefelter var lagt ut. Infanteristyrker til dekning mot angrep på landsiden manglet. Besetningen hadde ikke tilfluktsrom, og piggrådhindere fantes praktisk talt ikke."

I Undersøkelsskomisjonens bilagsbind II side 41 står det :

"Til tross for den spente internasjonale situasjon var det heller ikke i 1939 bevilget midler til repetisjonsøvelser. Det fantes således ikke en eneste avdeling i Hæren som var skikket til å gå i krig."

I ettertid vet vi hvordan det gikk. Ruge som under de ovenfor beskrevne forhold likevel valgte kamplinjen ble folkehelt. Quisling som i likhet med en rekke offiserer anså motstand som hensiktløs ble den store skurken.